

Tja nad zvezdice.

Jasno zvezdnato nebo,
kakor deteta oko.
Dol na zemljo se smeji
sto in sto in sto oči.

Ko smehlja se zvezdic broj,
sanjajočih nad menoj,
duša se mi vzradosti
in si prav srčno želi,

da za vedno bi odšla
tja nad zvezde do neba.
In le dalje še naprej,
kjer bi bila za vselej.

Mokriški.

Presveto Marijino srce.

8. Svetost in lepota Marijinega srca.

Lepšega pač ne moremo povedati o nobenem človeškem srcu, kakor če smemo o njem reči, da je **s v e t o** srce. Zares, sveto srce je lepo, je Bogu in ljudem ljubo. In čim svetejše je katero srce, tem lepše je. In ker je Marijino srce najsvetejše izmed vseh človeških src, najbolj podobno Jezusovemu božjemu Srcu, zato je srce prečiste Device najlepše, najčastitljivejše srce.

Svetost srca se mnogovrstno razodeva. Vobče so sveta srca dvojne vrste, namreč nedolžna srca in spokorna. Nedolžna se imenujejo srca onih srečnih ljudi, ki po svetem krstu niso storili nobenega smrtnega greha ter si prizadevajo, kolikor le morejo, da tudi z malimi grehi

ne omađežujejo svojega deviško čistega srca. Spokorno svetost pa si pridobijo srca onih ljudi, ki so se sicer smrtno pregrešili, pa so se pravočasno očistili v krvi božjega Jagnjeta, z dobro spovedjo, in potlej še s tem večjo gorečnostjo služijo Bogu.

Marijino srce visoko nadkriljuje vsa sveta deviška srca, ker je bila Mati božja po posebni milosti božji prosta izvirnega greha, pa sama tudi ni storila nobenega greha, tudi najmanjšega ne. Torej o spokorni svetosti pri njej ni govora. Kakor solnce čisto je bilo njeno deviško srce; nikdar ga ni zatemnila niti senca najmanjšega greha. Oj, prečudna lepota brezmadežnega srca nebeške Kraljice!

Pa to, da je srce prosto greha, je šele polovica svetosti. Prava lepota svetega srca tudi zahteva, da je olepšano s čednostmi. Nedopovedljivo lepo je Marijino srce tudi v tem oziru.

Svetniki so se odlikovali v višji meri le v nekaterih čednostih, Marijino srce pa krasi venec vseh čednosti, kar jih pozna sveta vera. Pa tudi še v posameznih čednostih niso svetniki dosegli najvišje stopinje, najvišje popolnosti. Marijino srce pa venčajo vse čednosti v najvišji meri in popolnosti, ki je zmožno ustvarjeno bitje. V svetosti presega celo anđele v nebesih, saj je njih kraljica, ki jo časte in preslavlja. Nadangel Gabriel je pričal, da jo je Bog obdaril z vsemi milostmi, kolikor jih more sprejeti človeško srce, da je milosti polna. In Marija je zvesto sodelovala s prejetimi milostmi ter dosegla tudi polnost svetosti in zasluženja.

Naj še pristavim, da to prelepo srce Marijino je že poveljučano v rajski krasoti; druga svetniška srca bodo po svojih zaslugah izpremenjena in poveljučana šele po vstajenju sodni dan.

Misel na to vsestransko lepoto in popolno svetost Marijinega srca naj vzbuja v naših srcih plamtečo ljubezen do naše ljube Matere v nebesih. Pa naj nas tudi krepko spodbada k posnemanju. Saj vemo, da Marija tem bolj ljubi in podpira svoje otroke, čim bolj so ji podobni.

